



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

IX. Theophanis somnium. Iohannes Philoponus origenissat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

genem, & alios aspicienti, destinatum hunc esse locum dixit Hæreticorum supplicis; in A
 eoque futurum ut pœnas ipse det aliquando, nisi à præceptis animo opinionibus discesserit.
 Vitum Cyriaco narravit Theophanes, & Catholica Ecclesiæ nomen dedit. Laudatur istud
 Moschi opus in Septima Synodo, indeque multum ipsi auctoritatis accessisse credentes
 plerique, id Theophanis somnium pro edito divinitus oraculo habent. Quo equidem pa-
 rum permoveor, nam ejusmodi somniationum ferax est Græculorum, ac præsertim Mona-
 chorum natio; & quacunq; per otium imaginum artifex mentis facultas fingit, sic tam-
 quam Dei effata sibi aliisque proponere prompta & facilis. Minime autem ex laudata in Se-
 ptima Synodo sermone illius Moschi particula totum opus existimandum censeo: mul-
 tis alioquin damnosis lucubrationibus plena usquequaque adjungenda esset fides; quo-
 rum selectum aliquem, si forte, locum Synodus aliqua usurpaverit. Vigeat ea tempestate B
 Iohannes Grammaticus, cognomento Philoponus, Alexandrinus, literis exquisitis appri-
 me eruditus: sed propter Catholica fidei contraria dogmata inter Hæreticos relatus, nam
 Tritheitarum parens fuit, & juxta Origenem corporum resurrectionem insitatus est, scri-
 pto in id argumentum Opere quo Patrum auctoritatem ludibrio habuit; sed à Theodosio
 monacho, Conone, Eugenio, & Themistio luculenter refutatus est.

X. At Theodorus Ascidas Origenistarum, & Acephalorum, sive Monophysitarum co-
 lumen, cum Origenem ab Episcopis Iustiniani opera reprobaturum ægre ferret, Theodo-
 rum Mopsuestia Episcopum, Origeniano nomini, dum viveret, infensum, & multis ad-
 versus eum editis Opusculis celebrem oppugnandum sibi, & anathematis subjiciendum
 proposuit, ob id maxime, quod à Chalcedonensi Synodo fuerat laudatus. Imperatori ita-
 que Concilij huius auctoritatem adversus Acephalos scriptis defendenti, favore Theodo-
 ra Augustæ suggerit, frustra scribendi laborem ab eo suscipi, qui posset Acephalos ad suam
 communionem compendio revocare, si Theodorus Mopsuestenus, & Iba Edesseni ad
 Marin Persam Epistola, ut pote Nestorij lue contaminata, & Theodoretij Castigationes
 adversus duodecim Cyrilli Capitula sive Anathematismos totidem Nestorij Castigationes
 oppositis damnarentur; his quippe Acephalorum cum Catholicis concordiam maxi-
 me retardari.

XI. Assensit credulus Imperator, & pacis in Ecclesia conciliandæ cupidus Edictum à
 Theodoro Ascida confectum suo nomine promulgari passus est, Romam recens profecto
 Pelagio Diacono, postquam apud Iustinianum Apocrisiarij munere functus est. Hoc Edi-
 cto anathema is esse jubetur, qui Theodorum Mopsuestenum, qui Epistolam ad Marin
 Persam Hæreticum, quam Ibas conscripsisse fertur, quique scripta Theodoretij adversus
 Cyrillum & duodecim ejus Capitula, defenderit. Verum perparum id valere intelligens
 Imperator, nisi Episcoporum subscriptione vim ac robur adipisceretur, multos ad assen-
 sum pertraxit; multi, quod salva Synodi Chalcedonensis auctoritate Capitula hæc labe-
 factari non posse, & in Ecclesiasticis rebus insuperhabendam esse Imperatoris auctorita-
 tem crederent, consentire renuerunt. Vigilium ipsum Romanum Pontificem, ea tuen-
 tem Capitula, Constantinopolim accessit Iustinianus; sententiam rogat super Tribus ca-
 pitulis; tergiversatur Pontifex; Episcopos XXX, qui aderant in Synodum colligit; &
 quid quisque sentiret, scripto edere jubet; demumque in Iustiniani sententiam concedit;
 & anno 548 Decretum edit, quod *iudicatum* appellatur, eoque Tria se damnare Capitula
 declarat, salva Synodi Chalcedonensis auctoritate. Hinc tamen Schismata multa constata
 sunt, cum Synodi huius reverentiam & majestatem à Romano Pontifice violatam Epi-
 scopi præcipue Occidentis existimarent; quamvis urgenti Iustiniano, ut absque ulla Syn-
 nodi huius mentione in Trium Capitulorum damnationem consentiret, constanter resti-
 terit. Sed tandem ad saniorum mentem reversis Mena Constantinopolitano, & Theodo-
 ro Casariensi, quos à sua communionem removerat Vigilus, & abrogatis item Edictis,
 quæ de Tribus Capitulis publicaverat Iustinianus, placuit legitimæ Synodo questionum il-
 larum disceptationem & arbitrium permitti.

XII. Origenistarum interim secta in Palestina rursum ac vicinis regionibus nova in-
 crementa capiebat. Scribit Leontius Neapoleos Cypri antistes, qui Heraclio Imperatori
 coævus fuit, quæsiuisse aliquando inter se duos Asceterij ejusdem, quod erat Emesæ pro-
 ximum, monachos, cur Origenes hæreticus (sic enim appellatur) tantis à Deo dotibus
 ornatus fide excidisset. Cumque alter non Dei, sed naturæ donum, eam qua pollebat
 scientiam esse pugnaret; alter contra neminem ex naturæ dono ejusmodi excudere opera
 posse pertenderet, qualia ab eo conscripta sunt; visum utrique est rem ad Palestinæ mo-
 nachos, quorum tum magna pererebuerat fama, dijudicandam deferre. Pergunt illi ad
 Monasteria Mari mortuo contermina, & Iohannem Abbatem ac Symeonem rogant, ce-
 quid de re inter se quæsitæ sentiant: illi vero Symeonem alium, cognomento Salum (quod
 est, ut conjicio, שלום, mutato 3 finali in 4, quemadmodum in *arabæ*; pro, Annibal) id est
 infantum